

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ

Установа културе од националног значаја

Београд, Коче Поповића 9/III

Број: 03-2880

Датум: 01.12.2017.

На основу члана 18. Закона о кинематографији, а у складу са Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе, Филмски центар Србије, Установа културе од националног значаја, расписао је и објавио у дневном листу "Вечерње новости" дана 28. августа 2017. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2017. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова („Конкурс“).

Рок за доставу пријава био је 28. септембар 2017. године.

Комисија Филмског центра Србије, у категорији суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова (у даљем тексту: „Комисија“): Гордан Мухић, председник Комисије, Кристина Ђуковић, Мирослав Лекић, Бојан Вулетић и Марко Јоцић, чланови, донела је, дана 28.11.2017. године, следећи:

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ О ИЗБОРУ ПРОЈЕКТА ПО КОНКУРСУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ И СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У КИНЕМАТОГРАФИЈИ ЗА 2017. ГОДИНУ У КАТЕГОРИЈИ СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОИЗВОДЊЕ ДОМАЋИХ ДУГОМЕТРАЖНИХ ИГРАНИХ ФИЛМОВА

На конкурс је укупно пријављено 57 (педесетседам) пројеката.

На првој седници конкурсне комисије, одржаној 06. октобра 2017. године, за председника Комисије изабран је Гордан Мухић. Уједно је утврђен метод рада, начин вредновања пројеката и динамика одржавања састанака Комисије. Одлучено је да ће чланови Комисије прочитати целокупну документацију пријављених пројеката по редоследу њиховог пријављивања, те да ће након што сви чланови комисије прочитају сву конкурсну документацију, сваки члан Комисије саставити своју листу пројеката које треба подржати, те да ће

Комисија на основу предлога чланова сачинити ширу листу пројеката која ће бити достављени супервизору продукције како би он дао своје мишљење о њиховој финансијској изводљивости. Нако што супервизор продукције достави извештај биће организован састанак Комисије на ком ће бити састављен предлог филмова који треба да буду подржани од стране Управног одбора Филмског центра Србије. На другој и трећој седници Комисије које су одржане 07. новембра 2017. године и 22. новембра 2017. године, Комисија је разматрала и расправљала о сваком пројекту који се нашао на појединачним листама чланова Комисије, те прошла кроз све пројекте који се нису нашли ни на чијој листи. Након дебате и усаглашавања ставова, Комисија је једногласно изгласала заједничку ширу листу и предложила да се пројекти који су се нашли на њој пошаљу супервизору продукције. На четвртој седници, одржаној дана 28.11.2017. године, чланови Комисије анализирали су достављено мишљење од стране супервизора продукције о финансијској изводљивости предложених пројеката. По завршетку дискусије о пројектима који су се нашли на заједничкој широј листи због уметничког и финансијског аспекта, Комисија је приступила већању те гласању, узимајући у обзир пројекте који су се нашли на широј листи и једногласно изгласала предлог пројеката који би требало да буду подржани од стране Управног одбора.

Комисија је донела предлог да се изабрани пројекти подрже у следећим износима:

1. ИЗ СВЕТЛА - LUMINOUS

редитељ: Бориша Симовић

продукција: Кошутњак филм

Предложени износ у РСД: 30.000.000

Филмски пројекат ЛУМИНОУС се бави судбином једне од најфасцинантнијих, а филмски запостављених личности савремене историје – Николе Тесле, третирајући је на изузетно оригиналан и неочекивано узбудљив начин. Аутори су пронашли кључ како да избегну све конвенције, не полазећи од класичног биографског приступа, свесно и наменски га стављајући у други план ради што узбудљивијег и свеобухватнијег уласка у сам ум генија. Фокусирајући се на преломни, а мало познати тренутак у Теслином професионалном и личном животу, тренутак који ће имати озбиљне последице по развој цивилизације, аутори ретко виђено код нас, комбинују фантастику са вестерном и историјском драмом, на изразито артистички начин. Резултат је филмски сценарио који је данас актуелнији но икада, у контексту савременог света у коме живимо. Прича ни у једном моменту не губи на интригантности и комуникативности, пружајући предложак који је сугестиван, универзално разумљив и потенцијално атрактиван свакој врсти филмске публике, на свим меридијанима. Имајући у виду да је редитељ овог пројекта Бориша Симовић, такође и вишеструко доказани мајстор визуелних ефеката, који суверено барата

потпуно новим технолошким поступцима, пружа гаранцију да ће продукциони ниво, као и веродостојност епохе и миљеа бити реализовани по светским стандардима, за минимум средстава у постојећим локалним оквирима. Успешност у продукцијоном домену свакако гарантују још и Кошутњак филм и Дигиталкрафт који чврсто стоје иза овог пројекта.

2. ЖИВИ ЧОВЕК

редитељ: Олег Новковић

продукција: Урош Лазић ПР Нехру, Насер и Урош

Предложени износ у РСД: 30.000.000

Егзистенцијалистичка драма – комедија ЖИВИ ЧОВЕК о последњем ово-земљском дану идеалисте и бунтовника, пропалог рокера, на оригиналан и емотиван начин прича причу пре, за време и после његове смрти. Идеја о човеку који се никада није променио и остао је дете, о слободи, усамљености, уметности и животу у Београду, на узбудљив и личан начин осликава не само једну генерацију, већ и један свет који оставља своје трагове само после смрти. Отуда ова урбана роматична, имнтимна, и духовита прича, поседује универзалност и необичну носталгију, па лако може бити прави генерацијски филм. Идеја филма КАДА СМО ЖИВИ? На сугестиван и духовит начин опомиње да 'живот пролази док правимо планове за живот' и у овом сценарију је спроведена до емотивног врхунца на крају. Ликови су аутентични и утасак је да их аутори добро познају јер дијалог, описани мизансцен, али и њихове жеље, чежње, и мотиви су вишеслојни па постају пунокрвни, живи и уверљиви још на папиру. Наративна структура класичне архоплот конструкције на најбољи начин описује последње тренутке живота главног јунака, и судбинске тренутке у његовој породици, те прави саспенс који се све време провлачи кроз сцене. У експликацији она је реалистично постављена, што сигурно предстаља узбудљиво решење јер како аутор каже 'Београд већ поседује сву палету магичност' којом аутор жели да протка ову причу, уздижићи је на ниво магичног реализма. Отуда у жанру драме-комедије, ово предствања другачији и свеж искорак у односу на раније радова ових аутора. Олег Новковић и Милена Марковић, који са предходним успешним остварењима како на филму тако и у позоришту предствављају сигуран гарант за квалитетан филм. Пројекат има како фестивалски тако и бископски потенцијал, што је додатни квалитет у најбољем духу ранијих српских и југословенских филмова, који су погодни за обе врсте дистрибуције.

3. КОРИСНИЦИ

редитељ: Иван Икић

продукција: Sense production

Предложени износ у РСД: 30.000.000

Тема безусловне љубави у лицемерном систему без љубави је увек актуелна и универзална тема која у овој причи, због посебности главних јунака, поседује изузетну оригиналност. Прича о љубавном троуглу међу корисницима

специјалног дома за децу са посебним потребама, на ефектан и директан начин говори о правим, јаким емоцијама и друштвеним и системским конвенцијама које покушавају да те емоције ограниче и спутају. У овом тексту нема моралисања, ситуације и ликови су огољени, брутални, искрени, документарни, а метафора друштва је дискретно и паметно скицирана. Аутор је очигледно дуго истраживао ову тему, па су дијалози врло аутентични када се узме у обзир идеја аутора да натуршчици, деца са посебним потребама играју ове ликове. Ликови се развијају из сцене у сцену, вишеслојни, контрадикторни али логични, као и у животу. Дијалози су уверљиви, директни, па сценарио обилује специфичним духом и неретко бизарним хумором. Три чина, три лика, и један линеарни ток, сценарио се чита без даха, испоштовани су сви елементи архиплота: антагониста, протагониста, средњи лик и окружење које помаже и одмаже. Све постоји у овом сценарију, али и нешто више, а то је саспенс зачињен специфичном поетиком. Из експликације се јасно види идеја да се визуелно, а пре свега са натуршчицима, храбро направи нови искорак у комбиновању документаризма и игране структуре. Спој ова два наизглед различита приступа у историји филма већ дао узбудљиве резултате, а кад нас је ретко рађен. Иван Икић је искусан и награђиван редитељ, његов претходни филм приказан је и награђен у Карловим Варима на фестивалу А категорије, док је овај пројекат развијан на Канском фестивалу под менторством директора фестивала. Редитељска експликација са јасном визуелном идејом поетизује љубавну причу где натурализам посебно у глуми провоцира емоцију која је за љубавни филм најважнији елемент.

4. ВОЖЊА БИЦИКЛОМ СА ЗОЛИЈЕМ ТУРЧИНОМ

редитељ: Саболч Толнаи

продукција: Аталанта

Предложени износ у РСД: 29.000.000

Пројекат “Вожња бициклом са Золијем Турчином”, сценаристе, редитеља и продуцента Саболча Толнаија представља адаптацију истоименог епистоларног романа Аарона Блума (псеудоним Габора Вираге). Прича о младој Клари која из учмалог живота у забаченом бачком месту и брака са далеко старијим мужем бежи у фантазије о младом љубавнику Золију преточена је у сценарио, филмску љубавну драму, на изузетно оригиналан начин који садржи елементе рашомонијаде, те супротстављања визура различитих актера (Кларе, њеног супруга и Золија). Овај, већ познат постмодерни наративни поступак сценариста Толнаи унапређује будући да измена визура само у првој трећини сценарија има задатак да унесе тензију и немир услед гледаочеве недоумице чијој верзији да се приклони. Када постане јасно да је Клара непоуздани приповедач, односно да је Золи њен измишљени љубавник, наративно поигравање визурама јунака добија другу, далеко оригиналнију намену: потрага за тренутком у ком се Кларина фантазија родила. Ова веома симпатична инверзија у познатом наративном поступку – потрага за кореном фантазије, а не за реалном визуром, доприноси специфичној фантазмагоричкој атмосфери “Золија”. Кратка еротска прича која је послужила као инспирација за писца романа други је оригинални моменат у пројекту “Вожња бициклом са Золијем Турчином”. Сцене измаштаног или реалног секса између двоје

протагониста, у пасторалном окружењу дате су са специфичном мешавином сировог и поетског. Будући да у домаћој кинематографији новијег доба готово да нема доброг примера љубавне драме у којој сексуалност и сцене секса имају икакву другу до илустративну функцију, “Золи” би попунио ову велику празнину и позабавио би се темом секса и његовим третманом на великом платну на вишедиомензионалан начин на уштрб пуне илустративности и без трунке пуританизма или егзибиционизма. Слично важи и за лајтмотив филма који се налази и у наслову овог дела – бицикл. У новијим домаћим филмовима бицикл, те сцене вожње овог двоточкаша углавном су, због своје фотогеничности “убацивани” у причу на начин на који се користе у ТВ рекламама и ТВ спотовима – као украс, као механички покретач монтаже. У случају Золија, бицикл има веома важну симболичку, али и веома конкретну улогу покретача радње и везивног ткива које временски и просторно премештају три визуре ликова, временске и просторне диспропорције. Може се рећи да је бицикл уједно једноставна али и дубоко филозофска основа читавог овог пројекта. Сценариста, редитељ и продуцент Саболч Толнаи до сада се доказао својим занимањем за филмове настале из литературе (Пешчаник), па је сасвим очигледно да је и у овом случају реч о искусном адаптатору литературе у смислу њеног преводјења на филмски језик. Када је реч о евентуалном будућем биоскопском и фестивалском животу овог филма, може се рећи да он садржи веома важан спој питкости и атрактивности и тзв. филозофске настројености и уметничког потенцијала који га препоручује за публику најразличитијег годишта, образовања и интересовања.

5. ЖАЛ

редитељ: Коста Ђорђевић

продукција: Кинематографска кућа

Предложени износ у РСД: 27.000.000

Изузетно занимљив сценарио који на аутентичан начин открива један нови поглед на генерацију младих адолесцената, који се тек спремају да закораче у живот пред њима. Страсна прича о љубавима, односно о томе како у основи сваке љубавне приче стоји потреба за контролом. Управо због тога постају опсесивне и понекад саме себе униште, а понекад опет успеју да пронађу пут самоодржања. Љубав као и уметност поред креативности мора понекад у себи да носи и деструкцију, јер управо кроз њу може освојити неке њој потребне просторе. Оно што је у овом тексту изузетно добро спроведено, за разлику од многих текстова са овог конкурса је да деструкција не постаје сама себи довољна и самим тим и једини могући смисао живота њихових јунака. Драмске линије се вешто преплићу, односи са породицом, пријатељима, неоствареним љубавима, хармонично функционисају, један из другог добро проистичу и међусобно се унапређују. Јунаци су аутентични и веома добро позиционирани у времену око њих. Овисни су о друштвеним мрежама, које понекад знају да постану реалност за себе упркос стварној реалности. Дрога је облик социјалне компензације и представља потпуно прихватљив друштвени феномен. Наравно да то не значи да овај сценарио афирмише конзумацију дроге већ једноставно прича о визури људи који је користе као и да њихова околина већ прихвата њихов модел понашања као нормалан. Родитељи наравно

да тешко савладавају генерациски јаз и на разне начине покушавају да манипулишу са мишљењима и осећањима своје деце, али што је исто интересантно да за разлику од већине сценарија у којима нема праве међусобне комуникације овде покушавају да их и разумеју. С обзиром на први филм младог редитеља Косте Ђорђевића сигурни смо да је ово одличан тематски наставак, проблематике коју је у свом првом филму већ начео.

6. ТЕРЕТ

редитељ: Огњен Главонић

продукција: Non-Aligned films Огњен Главонић ПР

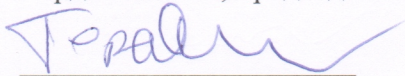
Предложени износ у РСД: 4.000.000

Дебитантски играни филм ТЕРЕТ је оригинално, храбро и важно уметничко дело. Једноставност којом аутор прича причу о дану једног возача ширећи идеју на контекст распада целе једне земље и најмрачније тренутке у њеној историји, где анти-јунак постаје прави херој на крају, са минималним филмским средствима обрађује изузетно важну универзалну и актуелну тему, која се тиче философског питања одговорности, као и односа оца и сина, те постаје метафора нашег друштва и једног историјског периода наше земље. Ликови (којих има мало), практично два главна у првом делу филма и потом породица главног јунака, без калкулације, представљају универзалне карактере који се могу препознати свуда на сваком кораку. Дијалози су реалистични, уверљиви, убедљиви, сведени на минимум. Ово је роуд муви, који поседује све хичкоковске саспенс елементе: од мегафиновског терета у приколици камиона до путовања главног јунака који предствља класичну архиплот структуру. Антагонисти, протагонисти, сви они постоје у овом сценарију, али се као што се моралне и етичке границе танке и нејасне тако и наш јунак балансира између добра и зла. Зато је симболички то и његово унутрашње путовање. Други део филма у коме се он среће са својом породицом, пре свега сином представља главни морални и етички преокрет, а однос оца и сина постаје кључан за одлуку коју ће донети на крају филма. Сведено, непретенциозно, на једноставан, минималистички начин аутори причају ову причу јер овакав приступ пружа могућност за праву емотивну катарзу, па се сам крај сценарија тако и доживљава - као снажно емотивно отрежњење.

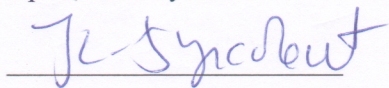
Комисија истиче да је на Конкурс за суфинансирање производње домаћих дугометражних играних филмова пријављен велики број квалитетних пројеката и жели да охрабри продуcente да наставе да даље развијају своје пројекте. Комисија посебно истиче пројекат "Тома", продуцента Кобра филм, редитеља Зорана Лисинца и Драгана Бјелогрића као причу коју би требало подржати јер се, после много година, јавља могућност да се сними не само добар, већ одличан музички филм. Међутим, комисија на предметном конкурс није имала могућност да пројекат подржи са довољно финансијских средстава која би омогућила његову реализацију. С тога комисија препоручује да овај пројекат буду подржан на првом следећем конкурс Центра чија финансијска конструкција то буде омогућавала.

Комисија Филмског центра Србије:

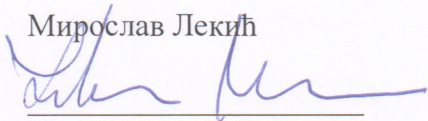
Гордан Милић, председник Комисије

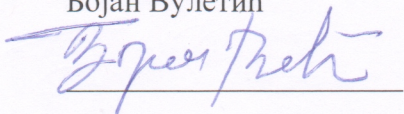
Кристина Ђуковић

Мирослав Лекић

Бојан Вулетић

Марко Јоцић

